

## הנינוחות הבלתי נסבלת של האדנות

גדי ראונר

לפני ימים אחדים נעלם קוף מסוג למור מגן החיות התנ"כי בירושלים. הקוף שברח/ נגנב/ אבד. בהמשך התנהל מבצע הצלת הקוף בשטח A שתחת שליטה מוחלטת של הרשות הפלסטינית. זה היה מבצע צבאי: כוחות חמושים נכנסו לשטח בצורה מאסיבית וכדי לאפשר לאנשי רשות שמורות הטבע והגנים ללכוד את הקוף. הם נכנסו לבית שבו היה נמצא הקוף, חילצו אותו משם והחזירו אותו לכלוב בבית החיות. זה קרה באחד הבתים של הכפר אל-בדיר, דרומית לרמאללה.

הסיפור נשמע זורם ומעניין. שדרן הרדיו מראיין את הפקח שהשתתף במבצע. הוא גם מאפשר להשמיע את דבריה של האחראית על הקופים בבית החיות. מי לא יכול להתרגש אל מול סיפור כל כך "אנושי"...בני אדם מסכנים את החיים שלהם כדי להציל את הקוף מידי האויב ולהחזירו למקומו "הטבעי", בבית החיות? זה סיפור פשוט ונחמד. כדאי לספר אותו לילדים סביב השולחן...

תוך כדי השמעת סיפור המעשה הבנתי כיצד ניתן לספר את האמת ורק האמת תוך כדי חיזוק העובדות בנימות אישיות ורגשניות, עוררות אמפתית כלפי המצילים והעמדת הסיפור כך שהגיבורים הראשים הם הקוף וכוחות ההצלה הטובים הפועלים למען החזרת האבדה.

יחד עם זאת, חשבתי...בעיקר כאשר נאמר מפורשות שכוחות צה"ל פשטו לתוך הכפר בשטח A...חשבתי על הצד השני שנעלם מכל מילה מסופרת. שוב הם אינם. לא קיימים. הם לא חלק מהתקשורת שלנו...מוטב שנמשיך במונולוג הזה כי אין טעם לחשוב על מצב של דיאלוג עם הצד השני.

רק מי שרואה עצמו כ"שריף" של המזרח התיכון מרשה לעצמו לעשות צדק וסדר במרחב. רק מי שמרגיש אדון מסוגל לבצע מעשה של כניסה כוחנית מן הסוג הזה. רק מי שיש לו בעלות וכוח, מי שזוכה ללגיטימציה, מי שרואה עצמו כגלית ומבין שכל מטרה מקדשת את האמצעים, רק צד כזה יכול לנהוג באופן חד-צדדי, מבלי להתחשב בעובדה שהוא מפר כללים של כמעט-ריבונות, משתק את הכפר, פולש לתוך בתים, מפחיד ילדים, משליט אימה, מבלי להרגיש שהוא דורך ומשפיל את הצד השני. מעשה הגניבה הוא פשע וראוי לכל גנאי. המעשה וסיפור המעשה של ההצלה על-ידי הגיבורים עצמם, אנשים טובים ומסורים לעבודתם, ישראלים נאמנים ואולי בעלי דעות של פיוס ושלוש, הם ביטוי לנינוחות הבלתי נסבלת של האדנות...לבנאליות של החטא החוזר ונולד כל יום מחדש.

פורסם ב"הגדה השמאלית", יוני 2007